

PROGRAMACIÓ: gener de 2014

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17
08800 Vilanova i la Geltrú
tel 93 815 91 21

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/biblioteques

www.vilanova.cat/blog/armandcardona/

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 h.

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 h.
dissabtes: de 17.00 a 20.00 h.

**Diputació
Barcelona**

*Xarxa de Biblioteques
Municipals*

CLUB DE LECTURA D'ADULTS

BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL

VILANOVA I LA GELTRÚ

LA CONXORXA DELS XIMPLES

de John Kennedy Toole

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

L'autor: John Kennedy Toole

John Kennedy Toole, "Ken", va néixer a Nova Orleans el 17 de desembre del 1937, fill únic d'un matrimoni ja gran. La seva mare, Thelma Ducoing Toole, que complementava els ingressos del pare, mecànic i venedor de cotxes, fent classes de música, adorava el seu fill però l'aclaparava amb la seva personalitat dominant i possessiva.

El jove Ken es va llicenciar en literatura en la Universitat de Columbia i va començar a fer classes a l'institut Hunter de NY. Quan seguia un doctorat a la mateixa universitat, va haver d'interrompre'l per incorporar-se a l'exèrcit l'any 1961. Va servir dos anys a Puerto Rico fent classes d'anglès als reclutes hispans, mentre començava la seva novel·la.

De tornada a Nova Orleans va viure amb els seus pares i feia classes al Dominican College. Va ser aleshores que s'aficionà al barri francès, on passava bona part del seu temps, i entrava en contacte amb l'ambient i alguns personatges que traslladaria a la seva obra.

Un cop enllestida, l'envià a l'editorial *Simon and Schuster*, que la rebutjà, i Toole va caure en una espiral d'alcoholisme i depressió, provocada per la convicció que mai no publicaria i, sembla, per alguns problemes d'identitat sexual.

El 20 de gener de 1969, després d'una forta discussió amb la seva mare, va desaparèixer. Dos mesos després, se'l trobà mort dins del seu cotxe, amb una nota de suïcidi que la mare va destruir.

Set anys després, Thelma Toole, va aconseguir que un prestigiós escriptor, Walker Percy, llegís el manuscrit i se n' enamorés. La novel·la va ser publicada el 1980 per la Universitat de Louisiana. I un any després va rebre el Premi Pulitzer, a títol pòstum.

La conjura de los necios, s'ha publicat en 18 idiomes i se n'han venut més de 1 milió i mig d'exemplars. Repetides vegades s'ha intentat de portar-la al cinema, topant amb una sèrie de dificultats fins ara insalvables (entre d'altres, la mort successiva dels diversos actors que havien d'encarnar el seu protagonista).

El reconeixement pòstum d'aquest autor va fer descobrir una altra novel·la que havia escrit als 16 anys, però que havia desestimada: *La Bíblia de neó*, publicada a La Magrana el 1989 i portada al cinema l'any 1995 pel director Terence Davies.

L'obra: *La conjura de los necios*

Aquesta forassenyada, àcida i molt intel·ligent novel·la, tan amarga com divertida, té un protagonista, Ignatius J. Reilly, molt difícil d'oblidar. Fins i tot algun crític l'ha comparat amb el Quixot! L'extrafolar personatge, l'antiprotagonista perfecte, es passeja per una narració plena de personatges secundaris també remarcables – els anys 60 crec que no es parlava de personatges *frikis*, però n'hi veurem una autèntica galeria –, en una recreació memorable de la portuària ciutat de Nova Orleans.

L'Ignatius és un personatge incomprès, d'uns trenta i pocs anys, que viu a casa de la mare i que lluita per aconseguir un món millor – concretament, seguint el model de vida medieval que considera més ètic – des de la seva habitació, però que es veu arrossegat a vagarejar pels carrers en busca de treball, obligat a endinsar-se a la societat amb la qual manté una relació de repulsió mútua, per poder eixugar les despeses ocasionades per la seva mare en un accident de cotxe mentre conduïa borratxa.

La seva activitat laboral i vital és el fil que uneix i dona sentit a tota l'obra, que, a través d'hilarants anècdotes, es converteix en un despietat retrat, dotat d'un realisme extrem, del gènere humà i de les seves misèries. Farcida de pietat i comprensió, alhora que d'amargura i resignació, la novel·la amaga una dura crítica a la societat en què vivim, egoista i sovint cruel.

Diu Walker Percy, el seu descobridor, en el pròleg, que malgrat les riallades que li va provocar la seva lectura, no podia deixar de sentir, alhora, una certa tristesa.

Altres crítics han opinat: *Aquest llibre s'ha ressenyat arreu, i a tots els crítics els ha entusiasmat. Per una vegada, tots tenien raó.* Greil Marcus, *Rolling Stone*; o *Una obra de geni com no apareixen moltes per segle.* Jean Clémenton, *Le Canard Enchaîné*